

เรื่อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท ลีลาวิวโลทะกิจ จำกัด กับพวก) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม หรือไม่

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริงโดยสรุป

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยในคดีแพ่ง หมายเลขแดงที่ กค. ๒๒๙/๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ สรุปได้ว่า ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้อง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยมัยอิมพอร์ต ที่ ๑ กับพวก รวม ๑๑ คน เป็นจำเลยต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง โดยโจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ในฐานะลูกหนี้ชั้นต้น และจำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๑๑ ในฐานะผู้ค้ำประกัน เพื่อให้ชำระหนี้ ทรัพย์สินซื้อมา และค้ำประกัน ในระหว่างการพิจารณาคดี โจทก์ขอถอนฟ้อง จำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๘ จำเลยที่ ๙ จำเลยที่ ๑๐ และจำเลยที่ ๑๑ เนื่องจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยดังกล่าวเด็ดขาด และโจทก์ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ของจำเลยดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้อง และมีคำสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะในส่วนของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๘ จำเลยที่ ๙ จำเลยที่ ๑๐ และจำเลยที่ ๑๑ ออกเสียจากสารบบความแล้ว สำหรับจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง มีคำสั่งจำหน่ายคดีชั่วคราวเฉพาะจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ โดยยังคงดำเนินคดีกับจำเลยที่เหลือต่อไป ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๑๒ (๔) จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๖ และจำเลยที่ ๗ ยื่นคำร้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง โต้แย้งว่าการที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญา ฯ งดการพิจารณาในส่วนของจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันและเป็นคู่ความร่วมในคดี แต่ไม่งดการพิจารณาคดีของจำเลยที่เหลือ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกัน และเป็นคู่ความร่วมในคดีเดียวกัน โดยอาศัยพระราชบัญญัติล้มละลาย ฯ มาตรา ๙๐/๑๒ (๔) เป็นกรณีกฎหมายมิได้ใช้บังคับโดยเสมอภาค และเป็นการเลือกปฏิบัติ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม และขอให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญา ฯ ส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา วินิจฉัย

๒. ประเด็นเบื้องต้น

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องไว้ดำเนินการและรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๓. ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นตามคำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม หรือไม่ นั้น ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นตามคำร้องดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓๔/๒๕๕๖

ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๑๒ (๔) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม ศาลรัฐธรรมนูญ ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นตามคำร้องซ้ำอีก

๔. ผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๑๒ (๔) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจิระ บุญพจนสุนทร นายจุมพล ณ สงขลา นายปรีชา เฉลิมวณิชย์ นายผัน จันทรปาน นายมงคล สระฐาน นายมานิต วิทยาเต็ม นายศักดิ์ เตชาชาญ นายสุจิต บุญบงการ นายสุธี สุทธิสมบุรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโช นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ นางเสาวนีย์ อัครโรจน์ นายอมร รักษาสัตย์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง

หมายเหตุ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๓๖ ก วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗

ย่อโดย นายกมล โสทธิโกคา
กลุ่มงานคดี ๕